DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 4 | Warszawa, dnia 30 czerwca 1927 roku | Rok IX

41.

KONKURS NA PRACE NAUKOWE DLA URZĘDNIKÓW M. S. Z.

A.I.678.

Pragnąc ożywić pracę naukową urzędników, Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłasza niniejszem konkurs na trzy dowolnie obrane tematy:

1. z teorji nauk dyplomatyczno-konsularnych,
2. z najnowszej historji (przyczem pożądane, lecz nieobowiązujące, jest szczególne uwzględnienie problematów polskich),
3. z zagadnień ekonomiczno-społecznych, wchodzących w zakres działalności Ministerstwa Spraw Zagranicznych (np. zagadnień emigracyjnych).

Prace muszą mieć charakter ściśle naukowy i uwzględniać w możliwie najszerszym zakresie odpowiednią literaturę przedmiotu. Pod względem rozmiarów praca nie może wynosić mniej, niż pięć arkuszy druku formatu ósemki.

Termin składania prac upływa z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Prace, pisane na maszynie, opatrzone godłem autora, muszą być w tym terminie nadesłane pocztą pod adresem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Do pracy należy dołączyć w zapieczętowanej kopercie, opatrzonej tem samem, co i praca, godłem autora, nazwisko i adres.

Sąd konkursowy będzie stanowił osobną komisję; za trzy prace, uznane przez sąd za najlepsze, przyznane będą autorom następujące nagrody:

pierwsza	w wysokości	4000 zł
druga	„	2000 „
i dwie nagrody	po	1000 „

Sąd ma prawo nie przyznać wcale nagrody pierwszej lub drugiej.

Wynik sądu konkursowego zostanie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W konkursie mogą wziąć udział wszyscy bez wyjątku urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, etatowi i nieetatowi, zarówno w centrali, jak i z urzędów zagranicznych.

Minister
(—) *August Zaleski.*

Warszawa, dn. 30/IV. 1927 r.

42.

G.M.O.2877.

AKT

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZ. P. W GÖTEBORGU.

1. Ustanawia się niniejszem Konsulat Honorowy Rz. P. w Göteborgu.
2. Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Göteborgu obejmuje miasto Göteborg oraz całe terytorjum, należące do gubernij: Göteborgslän, Elfsborgslän i Skaraborgslän.
3. Konsulat Honorowy Rz. P. w Göteborgu podlega służbowo Poselstwu Rz. P. w Sztokholmie.
4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Göteborgu zaliczony zostaje do konsulatów honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działania określony zostaje zgodnie z Okólnikiem № K.I.14743 z dnia 10/XII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 196).

Minister
(—) *August Zaleski*

Warszawa, dn. 17/V. 1927 r.

43.

G.M.O.3073.

AKT

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZ. P. W SALONIKACH.

1. Ustanawia się niniejszem Konsulat Honorowy Rz. P. w Salonikach.
2. Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Salonikach obejmuje Macedonję.
3. Konsulat Honorowy Rz. P. w Salonikach podlega służbowo Poselstwu Rz. P. w Atenach.
4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Salonikach zaliczony zostaje do konsulatów honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działalności określony zostaje zgodnie z Okólnikiem № K.I.14743 z dnia 10/XII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z r. 1923, poz. 196).

Minister
(—) *August Zaleski*

Warszawa, dn. 20/V. 1927 r.

G.M.O.254.

44.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE UTWORZENIA KOMISJI REGULUJĄCEJ DZIAŁALNOŚĆ SPRAWOZDAWCZĄ ZARZĄDU CENTRALNEGO ORAZ URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH PODLEGŁYCH M. S. Z.

1. Tworzy się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych przy Wydziale Osobowym Komisja do regulowania działalności sprawozdawczej i ustalania wzorów i schematów sprawozdań zarządu centralnego i urzędów zagranicznych M. S. Z.

2. Do komisji tej powołuję: pp. J. Dzieduszyckiego, Naczelnika Wydziału Osobowego, jako przewodniczącego, K. Rościszewskiego, Naczelnika Wydziału Budżetowo-Gospodarczego, T. Brzezińskiego, p. o. Naczelnika Wydziału Ogólno-Konsularnego, T. Komarnickiego, Radcę Ministerjalnego, i J. Wołodkowicza, Sekretarza Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja r. b. Wykonanie tego Zarządzenia poleca się p. Naczelnikowi Wydziału Osobowego.

Minister
(—) *August Zaleski*

Warszawa, dn. 26/IV. 1927 r.

G.M.O.2815.

45.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UZUPEŁNIENIA INSTRUKCJI O POCZCIE KURJERSKIEJ.

Instrukcja w sprawie ekspedjowania poczty kurjerskiej (załącznik II do Rozporządzenia Nr.A.II.202 z dnia 16.III.1922 r. — Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 10 z 1922 r.) szczegółowo określa, jakiego rodzaju pisma winny być przesyłane w walizie podręcznej, a jakie pisma w walizie bagażowej kurjera dyplomatycznego.

Rozporządzenie to miało na celu, ze względu na szczególną odpowiedzialność kurjera, ułatwienie mu podróży przez oddanie mu walizy dyplomatycznej, zawierającej najważniejsze pisma, jako jedynego pakunku, tak, ażeby faktycznie ta waliza przez cały czas podróży mogła pozostawać pod ciągłą opieką kurjera, równocześnie zaś wszystkich pozostałych pism — w walizie bagażowej kurjera.

Okazuje się jednak w praktyce, że Rozporządzenie powyższe nie jest ściśle przestrzegane ani przez centralę Ministerstwa, ani też przez urzędy zagraniczne, że często kurjer zostaje obarczony wielką ilością paczek

podręcznych, które stosownie do instrukcji musi mieć przy sobie, zajmując niemi często wszystkie półki i coupé wagonowe i nie mając możności wobec tego sprawowania należycie opieki nad pocztą dyplomatyczną.

Wobec powyższego uważam za niezbędne przypomnieć wszystkim urzędnikom Ministerstwa, zatrudnionym w odnośnych działach, oraz wszystkim urzędom zagranicznym konieczność ścisłego przestrzegania wspomnianej Instrukcji oraz następujących uzupełniających zarządzeń:

1) Wydziały centrali M. S. Z. oraz urzędy zagraniczne winny zwrócić uwagę na dokładne segregowanie wysyłanych pism, ażeby włączać do poczty dyplomatycznej rzeczywiście tylko polityczną, tajną, poufną i wartościową korespondencję.

W tym celu jedynie naczelnicy wydziałów lub kierownicy urzędów zagranicznych będą pod stemplem „kurjerem" na kopercie umieszczać swój podpis i wtedy tylko pisma te będą wysyłane, jako poczta dyplomatyczna; wszystkie inne pisma będą wysyłane pocztą zwykłą.

Odpowiedzialność za ścisłe przestrzeganie powyższych przepisów ponoszą naczelnicy wydziałów lub kierownicy urzędów zagranicznych.

Łączna ilość poczty w walizie podręcznej kurjera dyplomatycznego nie powinna przekraczać 30 kg, jako maximum wagi dopuszczalnego bagażu w wozie osobowym.

Poczta ta winna być dostarczana w centrali do Ekspedytu Kurjerskiego przynajmniej na 3 godziny przed odejściem właściwego pociągu, aby Ekspedyt miał możność załatwienia formalności z doręczeniem poczty kurjerowi.

2) Poczta administracyjna zasadniczo winna być wysyłana pocztą zwykłą lub za pośrednictwem biur ekspedycyjnych.

W tym wypadku wydziały centrali M. S. Z. winny przesyłać do Ekspedytu Kurjerskiego powyższą pocztę możliwie zawczasu, co najmniej na 3 dni przed ostatecznym terminem wysłania.

W wyjątkowych zupełnie wypadkach poczta administracyjna może być przesłana przez kurjera, jako bagaż w wozie bagażowym, i w tych wypadkach waga ogólna tej poczty nie może przekraczać 60 kg.

Jednocześnie Ministerstwo przypomina, że urzędnicy, wyjeżdżający w sprawach służbowych, a jadący jako kurjerzy, muszą bezwzględnie stosować się do przepisów służby kurjerskiej; misja ich urzędowa, w której zostali wysłani, rozpoczyna się z chwilą oddania całej poczty kurjerskiej.

Minister
(—) *August Zaleski*

Warszawa, dn. 5.V. 1927 r.

G.M.O.1714.

46.

A K T

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZ. P. W HADERSLEV.

1. Niniejszem ustanawia się Konsulat Honorowy Rz. P. w Haderslev.

2. Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Hadersiev obejmuje okręgi: Veile, Ribe i Sönderylland.

3. Konsulat Honorowy Rz. P. w Hadersiev zaliczony zostaje do kategorji konsulatów honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działalności określony zostaje zgodnie z Okólnikiem Nr.K.I.14743 z dnia 10/XII 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16 z 1923 r., p. 196).

4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Haderslev podlega służbowo Poselstwu Rz. P. w Kopenhadze.

Za Ministra
(—) *Przezdziecki*
Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, dn. 26/V. 1927 r.

G.M.O.3305.

47.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE WALKI Z NADUŻYCIAMI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej pismo Prezesa Rady Ministrów Nr. 8505 z dnia 19/V. 1927 r. do wiadomości i zastosowania.

Za Ministra
(—) *Przezdziecki*
Dyrektor Gabinetu Ministra
i Protokółu Dyplomatycznego

Warszawa, dn. 31.V. 1927 r.

Z a ł ą c z n i k.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 8505
W sprawie walki z nadużyciami

Warszawa, dn. 19.V. 1927 r.

Do
Pana Ministra Spraw Zagranicznych
w miejscu.

W dniu 5 b. m. weszło w życie Rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30/IV. r. b. o utworzeniu Komisji Nadzwyczajnej

do walki z nadużyciami, naruszającemi interesy Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 41, poz. 369).

W związku z powyższem, proszę pana Ministra o wydanie zarządzeń, mających na celu współdziałanie urzędników podległego Mu resortu z pracami wspomnianej Komisji i okazywanie jej przewodniczącemu, członkom i osobom, powołanym do prac w Komisji, należytej pomocy przy spełnianiu przez nich obowiązków służbowych.

Ze względu na wagę, jaką Rząd przywiązuje do prac Nadzwyczajnej Komisji do walki z nadużyciami, naruszającemi interesy Państwa, raczy Pan Minister zwrócić uwagę podwładnych mu organów na postanowienia tego Rozporządzenia i na obowiązki z nich wypływające, a w szczególności zarządzić, by powoływani do pracy w Komisji przez jej przewodniczącego w myśl art. 4 tegoż Rozporządzenia urzędnicy nie napotykali ze strony swych przełożonych utrudnień i zwłoki przy ich przydziale do Komisji.

Jednocześnie raczy Pan Minister przypomnieć podwładnym o konsekwencjach art. 644 K. K.

w z. Prezesa Rady Ministrów
(—) *K. Bartel.*

48.

G.M.O.3624.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TRYBU OGŁASZANIA ROZPORZĄDZEŃ MINISTRÓW W DZIENNIKU USTAW RZ. P.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej pismo Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1927 r. do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Ministra
(—) *Przezdziecki*
Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, dn. 9/VI. 1927 r.

Załącznik.

PREZES RADY MINISTROW
Nr. 7394
W sprawie trybu ogłaszania rozporządzeń Ministrów w Dzienniku Ustaw Rz. P.

Warszawa, dn. 1/VI. 1927 r.

OKÓLNIK Nr. 39

DO WSZYSTKICH PANÓW MINISTRÓW W WARSZAWIE.

W piśmie z dnia 9 października 1926 r., Nr. 12554 (Okólnik Nr. 106), ustalony został tryb przesyłania oryginałów rozporządzeń pp. Ministrów

w celu ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Kierowane do Ministerstwa Sprawiedliwości rozporządzenia Panów Ministrów podlegają ze względu na postanowienia Ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 66, poz. 400), w szczególności postanowienie art. 5, że „Dzienniki Ustaw Rz. P. wydaje Minister Sprawiedliwości“, kontroli Ministra Sprawiedliwości pod względem legalności i pod względem kodyfikacyjnym.

W razie nieuzgodnienia stanowisk Ministra Sprawiedliwości z właściwym Ministrem — sprawę przedstawia Minister Sprawiedliwości Prezesowi Rady Ministrów do decyzji.

Ponieważ ogólny kierunek działalności Rządu i jednolita linja polityki Rządu, znajdujące swój wyraz także w rozporządzeniach poszczególnych Panów Ministrów, wymagają, aby Prezes Rady Ministrów miał możność zapoznania się z treścią rozporządzeń powszechnie obowiązujących poszczególnych członków Rządu przed ich ogłoszeniem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, przeto, po porozumieniu się z Panem Ministrem Sprawiedliwości, proszę Panów Ministrów, aby jednocześnie z przesyłaniem oryginału z dwoma odpisami danego rozporządzenia do Ministerstwa Sprawiedliwości, udzielali mi jednego odpisu rozporządzenia do wiadomości, przyczem ogłoszenie rozporządzenia w Dzienniku Ustaw Rz. P. nie będzie zarządzone przez Pana Ministra Sprawiedliwości przed upływem trzech dni od dnia otrzymania przez Ministerstwo Sprawiedliwości rozporządzenia przeznaczonego do ogłoszenia. W nagłych wypadkach ogłoszenie będzie zarządzone i przed upływem trzech dni na podstawie porozumienia się Ministra Sprawiedliwości z Prezesem Rady Ministrów.

Proszę Panów Ministrów o bezzwłoczne wydanie zarządzeń co do ścisłego przestrzegania ustalonego powyżej trybu.

w z. Prezesa Rady Ministrów
(—) *K. Bartel.*

49.

A.II.K.Z.21900.

OKÓLNIK

W SPRAWIE SPRAWOZDAŃ RACHUNKOWO-KASOWYCH KONSULATÓW HONOROWYCH NIEPEŁNOPRAWNYCH RZ. P.

W celu uregulowania rachunkowości konsulatów honorowych oraz ich zależności od władzy zwierzchniej w tym zakresie zarządzam niniejszem co następuje:

Szczegółowe sprawozdania rachunkowo-kasowe winny być nadsyłane przez konsulaty honorowe do zwierzchnich konsulatów etatowych czy wydziałów konsularnych przy poselstwach pierwszego dnia każdego miesiąca.

Po sprawdzeniu tych sprawozdań przy zastosowaniu obowiązujących przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6 z roku 1925), konsulaty etatowe czy wydziały konsularne winny przechowywać je u siebie w aktach.

Konsulaty etatowe czy wydziały konsularne przy poselstwach, przekazując swoje dochody konsularne, winny przesyłać również i przypadające Skarbowi Państwa dochody konsularne konsulatów honorowych, rozgraniczając jednak te dwie pozycje.

Za ścisłe stosowanie się konsulatów honorowych do obowiązujących przepisów i zawartych z niemi umów oraz za wykonanie niniejszych przepisów odpowiedzialni są kierownicy zwierzchnich etatowych urzędów dyplomatycznych i konsularnych Rz. P. zagranicą.

Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra
(—) *Ignacy Matuszewski*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 9/V. 1927 r.

50.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA KSIĄŻKI WYPOŻYCZONE Z BIBLJOTEKI M. S. Z.

A.I.885.

Celem ustalenia odpowiedzialności za książki, pożyczane z Bibljoteki Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zarządzam co następuje:

Odpowiedzialność za książkę, pożyczoną z Bibljoteki M. S. Z., ponosi wyłącznie osoba, podpisana na rewersie bibljotecznym, bez względu na to, czy książka została pożyczona do użytku osobistego, czy też służbowego („dla wydziału"). O ile po upływie przepisanego terminu, mimo upomnienie, książka z jakiegokolwiek bądź powodu nie zostanie zwrócona, pożyczający jest obowiązany zapłacić równowartość książki. Gdyby to nie nastąpiło, zostanie zarządzone na wniosek Naczelnika Wydziału Historyczno-Naukowego ewentualne przymusowe ściągnięcie należytości za książkę za pośrednictwem Referatu Rachunkowości Centrali w formie potrącenia przy wypłacie pensji, w myśl obowiązującego Okólnika Nr. O.P.I. R.C.45515 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z r. 1926, poz. 105).

Za Ministra
(—) *Ignacy Matuszewski*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 2/VI. 1927 r.

G.M.O.4080.

51.

AKT

USTANAWIAJĄCY KONSULAT ETATOWY RZ. P. W HAIFIE.

1. Zgodnie z Uchwałą Rady Ministrów z dn. 20 maja r. b. (pismo Prezydjum Rady Ministrów Nr 8549 z dn. 23.V. r. b.) ustanawia się z dniem 1-go lipca 1927 r. Konsulat Etatowy Rz. P. w Haifie.

2. Okrąg Konsulatu Etatowego Rz. P. w Haifie obejmuje miasto Haifę.

3. Konsulat Etatowy Rz. P. w Haifie zależny będzie za pośrednictwem Poselstwa Rz. P. w Londynie od Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Ministra

(—) *Ignacy Matuszewski*

Warszawa, dn. 30/VI. 1927 r. Dyrektor Departamentu

K.III.a.3102.

52.

OKÓLNIK

W SPRAWIE RENT WOJENNYCH I EMERYTUR WOJSKOWYCH.

W celu przyśpieszenia i uproszczenia procedury przyznawania inwalidom wojennym i emerytom wojskowym prawa do zaopatrzenia oraz zezwoleń na spożywanie zaopatrzenia zagranicą, Ministerstwo Skarbu, uwzględniając szereg dezyderatów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, powzięło następujące decyzje, zakomunikowane pismem Nr.4815/D.B./Em z dnia 5.IV r. b., którego wyciąg podaje się do wiadomości i należytego wyzyskania.

„O ile chodzi o przyznanie zaopatrzeń i ich wymiaru, to musi się stosować do petentów, zamieszkałych zagranicą, te same przepisy, które odnoszą się do petentów, zamieszkałych na obszarze Państwa Polskiego. Osoby te bez różnicy muszą odpowiadać warunkom, przewidzianym w Ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszy państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6 z r. 1924, poz. 46) i nowel do tej Ustawy, względnie w Ustawie z dn. 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 32, poz. 195), względnie uzupełnieniach tej Ustawy oraz wydanych na ich podstawie rozporządzeniach wykonawczych.

„Przepisy te wymagają przedstawienia tylko tych dowodów, które są konieczne do wykazania prawa do zaopatrzenia, tudzież złożenia legalizowanej deklaracji o zrzeczeniu się na rzecz Państwa Polskiego praw do zaopatrzenia, nabytych w b. państwach zaborczych.

„Pod tym względem nie można czynić żadnych wyjątków dla osób, zamieszkałych zagranicą; sprawa ta zresztą zdaje się być obecnie nieaktualną, gdyż zapewne wszystkie uprawnione osoby zgłosiły już swe pretensje do zaopatrzenia, emerytalnego i uzyskały te zaopatrzenia, jeżeli wogóle mają do nich prawo.

„Inaczej przedstawia się sprawa spożywania zagranicą przyznanych już zaopatrzeń. Tak Ustawa emerytalna z dn. 11 grudnia 1923 r., jak Ustawa inwalidzka z 18 marca 1921 r. przewidują w zasadzie spożywanie emerytur i rent tylko w granicach Państwa Polskiego.

„Uznając jednakowoż w zupełności motywy, przytoczone w licznych przedstawieniach, nadesłanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i zagraniczne placówki polskie, Ministerstwo Skarbu zamierza przedstawione mu prośby o pozwolenie spożywania zaopatrzeń zagranicą traktować jak najbardziej przychylnie i udzielać zezwoleń zgodnie z wnioskami placówek zagranicznych i właściwych władz naczelnych, w każdym razie tym osobom, zamieszkałym zagranicą, którym przyznano zaopatrzenie, a od których ze względów życiowych (wiek, choroba, brak mieszkania i t. p.) nie można wymagać, aby powróciły do kraju. Pozwolenia te mogą być udzielane zgodnie z Reskryptami Ministerstwa Skarbu Nr 9090/23.D.B./Em z dn. 23 sierpnia 1923 r. i Nr. 9433/23.D.B./Em z dn. 24 września 1923 na okresy do lat trzech.

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych raczy powiadomić o tem placówki zagraniczne i zalecić im, aby dla uproszczenia sposobu udzielania pozwoleń przesyłały podania petentów do Ministerstwa Skarbu tylko wówczas, gdy chodzi o emerytów skarbowych i osoby, którym przyznano renty inwalidzkie, natomiast wszystkie inne takie podania należy kierować pod adresem właściwych władz naczelnych. Podania powinny być poparte dowodami, stwierdzającemi prawdziwość motywów każdej prośby i istotne położenie petentów, a poświadczone przez placówki zagraniczne, które powinny oświadczyć się, czy petent nie daje powodu do kwestjonowania jego lojalności wobec Państwa Polskiego i wychowywania dzieci w duchu polskim."

Co do trybu przesyłania podań petentów przypomina się, iż zasadniczo jedynie w drodze przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych urzędy konsularne mogą korespondować z innemi władzami centralnemi.

Ewentualne uwagi do powyższych wywodów w sprawie rent i emerytur należy nadsyłać wraz z dwiema kopjami.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 10/V. 1927 r.

K.III.a.

53.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIAN W PODZIALE PAŃSTWA NA P. K. U.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej pismo Ministerstwa Spraw Wojskowych do wiadomości i odpowiedniego uzupełnienia załącznika № 1 do Rozporządzenia Wykonawczego do Ustawy Wojskowej.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 13.V. 1927 r.

Załącznik

Warszawa, dn. 8/I. 1927 r.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT I PIECHOTY
№ 47252/Pob. Og. Org.
Zmiany w podziale Panstwa na P. K. U.

Do Pana Szefa Gabinetu
Ministra Spraw Wojskowych.

M. S. Wojsk. podaje do wiadomości, że z dniem 1 stycznia 1927 r. zostały utworzone dwie nowe P. K. U. „Warszawa-Miasto IV“ i „Wilno-Miasto“, likwidacji zaś uległa P. K. U. Brzeziny w Tomaszowie.

W związku z tem obszar m. st. Warszawy został podzielony między 4 P. K. U. w sposób następujący:

P. K. U. Warszawa-Miasto № I obejmuje komisarjaty:
I, II, III, IV, V, XII i XXVI;
P. K. U. Warszawa-Miasto № II obejmuje komisarjaty:
IX, XI, XIII, XVI, XX, XXI i XXIII;
P. K. U. Warszawa-Miasto № III obejmuje komisarjaty:
XIV, XV, XVII, XVIII, XXIV i XXV;
P. K. U. Warszawa-Miasto № IV obejmuje komisarjaty:
VI, VII, VIII, X, XIX i XXII.

Referat inwalidzki dla całego obszaru m. st. Warszawy prowadzi P. K. U. Warszawa-Miasto № III.

Referat oficerów rezerwy dla obszaru m. st. Warszawy prowadzi P. K. U. Warszawa-Miasto № II.

Siedzibą wszystkich czterech warszawskich P. K. U. jest miasto st. Warszawa (Praga, ul. Szeroka № 3).

Obszarem administracyjnym nowoutworzonej P. K. U. Wilno-Miasto jest obszar miasta Wilna, wydzielony z dotychczasowej P. K. U. Wilno, która otrzymała nazwę „Wilno-powiat“, i administruje powiatami wileńsko-trockim oraz oszmiańskim. Siedzibą obu P. K. U. jest m. Wilno.

Powiat brzeziński po zlikwidowaniu P. K. U. Brzeziny został przyłączony do P. K. U. Łódź-powiat.

Z dniem 10 stycznia 1927 r. likwidują się P. K. U.: Gostyń, Szubin i Lubicz.

Powiaty: gostyński, krotoszyński, koźmiński i rawicki zostają przyłączone do P. K. U. Jarocin. Powiat śremski wyłącza się z P. K. U. Jarocin i przyłącza się do P. K. U. Kościan. Powiat średzki wyłącza się z P. K. U. Jarocin i przyłącza się do P. K. U. Gniezno. Powiat wolsztyński wyłącza się z P. K. U. Kościan i przyłącza się do P. K. U. Poznań-powiat.

Powiat lipnowski	przyłącza się do P. K. U.	Włocławek.
„ rypiński	„ „ „ „	Toruń.
„ szubiński i chodzieski	„ „ „ „	Bydgoszcz.
„ żniński i wągrowiecki	„ „ „ „	Inowrocław.

Ponadto powiaty brodnicki i lubawski wyłącza się z P. K. U. Toruń i przyłącza się do P. K. U. Grudziądz; pow. chełmiński wyłącza się z P. K. U. Grudziądz i przyłącza się do P. K. U. Toruń; pow. tucholski wyłącza się z P. K. U. Starogard i przyłącza się do P. K. U. Grudziądz; pow. sępoliński wyłącza się z P. K. U. Starogard i przyłącza się do P. K. U. Bydgoszcz

W imieniu Ministra Spraw Wojskowych
II Wiceminister
(—) *Fabrycy*
Generał Brygady.

54.

K.III.a.2706.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZEZWOLEŃ NA NABYCIE OBCEGO OBYWATELSTWA.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w myśl wniosku Ministerstwa Spraw Zagranicznych i na podstawie życzeń poszczególnych urzędów konsularnych, Okólnikiem № AC. 236 z dn. 7/IV. 1927 r. poleciło ponownie, by podania o zezwolenie na nabycie obcego obywatelstwa były załatwiane przez władze administracyjne z możliwym pośpiechem, przyczem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznaczyło, iż po załatwieniu podania należy zwracać dokumenty petentów, zatrzymując w razie potrzeby jedynie uwierzytelnione odpisy dostarczone przez petenta. Należy również zwracać dowód obywatelstwa polskiego po umieszczeniu na nim następującej klauzuli:

„Właściciel niniejszego dowodu (paszportu) ubiega się o obce obywatelstwo i w tym celu uzyskał odnośne poświadczenie z dnia .... №.....................................“

Dowód ten może być zatrzymany przez władze administracyjne tylko w tym wypadku, jeżeli dana osoba nabyła w międzyczasie obywatelstwo obce.

Za Ministra
(-) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 24/V. 1927 r.

55.

K.III.b.3043.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYPŁACANIA RENT INWALIDZKICH PRZEZ UBEZPIECZALNIĘ KRAJOWĄ W POZNANIU RENCISTOM OBYWATELOM POLSKIM, PRZEBYWAJĄCYM ZAGRANICĄ.

I. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na jego propozycję Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu zgłosiła gotowość wypłacania rent inwalidzkich rentobiorcom, przebywającym zagranicą, przy indywidualnem badaniu każdego poszczególnego wypadku, w którym będzie szło o zastosowanie przepisów § 1313, ust. 2, Ordynacji Ubezpieczeniowej o t. zw. „spoczywaniu rent“, oraz przy uwzględnieniu obecnych stosunków gospodarczych Państwa Polskiego z jednej strony, a sytuacji materjalnej rentobiorców z drugiej strony.

Ubezpieczalnia Krajowa będzie wykładała powyższe przepisy Ustawy w duchu jak najliberalniejszym przedewszystkiem w odniesieniu do robotników polskich, którzy wyemigrowali zagranicę w poszukiwaniu pracy, wychodząc z założenia, że pobytu tego w decydującej większości wypadków nie można traktować jako dobrowolnego, lecz spowodowanego koniecznością, wypływającą nie z chęci dobrowolnego porzucenia kraju, lecz z warunków życia jego w okresie powojennym.

Zasadą tą będzie się kierowała Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu również w odniesieniu do rentobiorców, którzy wyemigrowali nie dla pracy, gdyż są w podeszłym wieku i do pracy zarobkowej są niezdolni, lecz opuścili granicę Państwa Polskiego, zmuszeni do tego okolicznościami, celem zapewnienia sobie opieki i dachu nad głową ze strony jedynych swych żywicieli, znajdujących się zagranicą.

II. Ponieważ jednak Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu nie może podać generalnie warunków, na jakich płacić będzie w przyszłości wymienione renty osobom, mieszkającym poza granicami Państwa Polskiego, i z tej przyczyny zastrzega sobie prawo oddzielnego badania każdego wypadku, przeto Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi, aby przedstawicielstwa Rz. P. zagranicą badały uprzednio każdy poszczególny wypadek przed skierowaniem zainteresowanych do Ubezpieczalni i przed

przedstawieniem swej opinji i wniosków, do których dołączać należy następujące dowody:

a) orzeczenie rentowe, jako dowód uprawnienia,
b) uwierzytelnione upoważnienie konsulatu do odbioru renty,
c) poświadczenie urzędowe, że uprawniony znajduje się przy życiu,
d) podanie ostatniego miejsca zamieszkania w Polsce,
e) podanie daty wyjazdu z Polski,
f) przy rentach wdowich nadto urzędowe poświadczenie, że wdowa nie wyszła ponownie zamąż,
g) przy rentach sierocych nadto urzędowe poświadczenie, że dzieci znajdują się przy życiu i matka nie wyszła ponownie zamąż.

III. Ministerstwo Spraw Zagranicznych dodaje, iż Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu poczyni wszelkie starania, by wyżej wspomniane wnioski konsulatów były załatwiane w możliwie najszybszym terminie po ich otrzymaniu przez Ubezpieczalnię. By jej to zadanie ułatwić, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej po porozumieniu z M. S. Z. upoważniło Ubezpieczalnię.

1. do przeprowadzania bezpośredniej korespondencji w sprawach, dotyczących wymiaru i wypłaty rent inwalidzkich z M. S. Z. (Departament Konsularny, Wydział K. III. b), jak również z poszczególnemi poselstwami i konsulatami.

2. do bezpośredniego przekazywania rent wprost na ręce odnośnych urzędów zagranicznych za pośrednictwem banków lub urzędów pocztowych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaznacza, że w tym samym celu, dla uniknienia zwłoki w załatwianiu, przedstawicielstwa Rz. P. zagranicą winny zwracać się w poszczególnych wypadkach w omawianej sprawie wprost do Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, a tylko w kwestjach ogólnej natury, zależnie od ich rodzaju, już to do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, już to do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 31/V. 1927 r. Dyrektor Departamentu

56.

K.III.w.7027.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA WYDAWANYCH ROZPORZĄDZEŃ O CUDZOZIEMCACH.

W związku z uregulowaniem spraw pobytu cudzoziemców w Polsce przez Dekret z dnia 13 sierpnia 1926 r. władze administracyjne chcą być stale i systematycznie informowane o wszelkich zarządzeniach państw

obcych w sprawach pobytu, wydalania, kontroli, osiedlania się i paszportów cudzoziemców.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o nadsyłanie Ministerstwu w dwóch egzemplarzach wszelkich nowych rozporządzeń, dotyczących cudzoziemców, o ile takie rozporządzenie zostanie wydane przez odnośne władze.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 31/V. 1927 r.

57.

K.III.c.586.

KOMUNIKAT.

W SPRAWIE LEGALIZACJI AKTU ANALIZY MASY DRZEWNEJ W PAPIERZE.

W uzupełnieniu Komunikatu Nr. K.III.c. 1600 z dn. 1 września 1926 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1926 r., poz. 87) w sprawie legalizacji aktu analizy masy drzewnej w papierze Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że przewidziana w uwadze do załącznika do Rozporządzenia z dn. 31 sierpnia 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 92 z 1925 r., poz. 647) analiza, stwierdzająca zawartość masy drzewnej poniżej 30%, winna być poświadczana przez urząd konsularny na podstawie orzeczenia Politechniki lub zawodowej urzędowej lub półurzędowej instytucji badań.

Orzeczenie własne ani też deklaracja firmy zainteresowanej są niewystarczające do wystawienia poświadczenia przez urząd konsularny.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 4/VI. 1927 r.

58.

K.III.a.3223.

OKÓLNIK

W SPRAWIE REJESTRACJI B. OFICERÓW.

W związku z Okólnikami № K.III.a. 8188 z dn. 22/XI. 1926 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 11 z 1926 r., poz. 124) i № K.III.a.1766 z dn. 23/III. 1927 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 3 z 1927 r., poz. 31) Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia dodatkowo w myśl życzenia Ministerstwa

Spraw Wojskowych, że b. podchorążowie armji austrjackiej („fähnrichowie“) winni być traktowani, jako podporucznicy b. armji zaborczej.

Wobec powyższego należy odpowiednio uzupełnić obwieszczenie, wzywające b. oficerów do rejestracji zagranicą.

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) *Leon Malhomme*
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, dn. 21/V. 1927 r.

P.IV.1783.

59.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZALECENIA URZĘDOM ZAGRANICZNYM KSIĄŻKI P. JULJANA SUSKIEGO POD TYT. „ORGANIZACJA WŁADZ I URZĘDÓW PAŃSTWOWYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ“.

Ministerstwo zwraca uwagę wszystkich urzędów dyplomatycznych i konsularnych na książkę p. Juljana Suskiego pod tyt. „Organizacja władz i urzędów Rzeczypospolitej Polskiej“ (Warszawa 1927, nakładem księgarni F. Hösicka), zawierającą wykres organizacji władz państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, skorowidz ustaw i rozporządzeń, dotyczących organizacji władz i urzędów państwowych, a wreszcie spis alfabetyczny władz, urzędów i instytucyj państwowych, istniejących w Polsce.

Zamówienia należy przesyłać pod adresem: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, radca ministerjalny J. Suski.

Za Ministra
(—) *M. Arciszewski,*
w z. Dyrektora Departamentu Politycznego

Warszawa, dn. 6/V. 1927 r.

G.M.O.2407.

60.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że:

1) Biura Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires mieszczą się przy calle Juncal, Nr. 1360;

2) Biura Wydziału Konsularnego przy poselstwie Rz. P. w Buenos Aires mieszczą się przy calle Juncal, Nr. 1358;

3) Konsulat Honorowy Rz. P. w Montevideo mieści się przy ulicy 25 de Mayo, Nr. 216.

G.M.O.2407.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że Wydział Konsularny Poselstwa Polskiego w Turcji przeniósł swe biura do nowego lokalu pod adresem: Nichantache, Téchvikié Djadéssi Said Pacha Konak.

61.

G.M.O.3639.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU KWIETNIU 1927 ROKU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Dr. Kętrzyński Stanisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w IV st. sł. w stanie rozporządzalności — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym w IV. st. sł. przy Rządzie Królewsko-Holenderskim.

Matuszewski Ignacy — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Dyrektorem Departamentu w IV st. sł. z powierzeniem kierownictwa Departamentu Administracyjnego w M. S. Z.

Modzelewski Jan — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w V st. sł. przy Rządzie Szwajcarskiej Rady Związkowej — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym w IV st. sł., z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Dr. Grabowski Tadeusz — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym w V st. sł. przy Rządzie Stanów Zjednoczonych Brazylji, z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Dr. Fryling Jan — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł., przydzielony do Poselstwa Rz. P. w Tokjo — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł., z dniem 1 maja 1927 r.

Śmigielski Jerzy — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł., z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Wyszyński Bronisław-Bohdan — pracownik kontraktowy — Referendarzem w VII st. sł. (prowizorycznie), z dniem 1 maja 1927 r.

Czudowski Michał — Referendarz w VIII st. sł., przydzielony z dniem 1 maja 1927 r. do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Królewcu — Wicekonsulem w VII st. sł.

Wierusz Kowalski Tadeusz — Tytularny Attaché Poselstwa — prowizorycznie na okres roczny Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Teheranie, z dniem 15 maja 1927 r.

Dr. Kruszyński Janusz — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Bratislavie — Referendarzem w VIII st. sł., z dniem 1 czerwca 1927 r.

Zbyszewski Władysław — urzędnik X st. sł. w służbie prowizorycznej — Sekretarzem w X st. sł., z dniem 1 maja 1927 r.

Dunin-Karwicka Elżbieta — urzędniczka w X st. sł. na służbie prowizorycznej — Rejestratorką w X st. sł., z dniem 1 maja 1927 r.

Andersen Jan — Konsulem Honorowym Rz. P. w Haderslev, z dniem 26 kwietnia 1927 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M. S. Z.:

Modzelewski Marjan Jerzy — na służbę prowizoryczną w X st. sł., z dniem 1 kwietnia 1927 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Dr. Lasocki Zygmunt — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. I kl. w Pradze — odwołany do centrali z dniem 30 kwietnia 1927 r. z równoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności.

Kolankowski Witold — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do Mińska z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku, z dniem 1 maja 1927 r.

Perkowski Tadeusz — Tytularny Sekretarz Poselstwa II kl. w VIII st. sł., czasowy Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku — powrotnie do Poselstwa Rz. P. w Moskwie, z dniem 1 maja 1927 r.

Baliński Stanisław — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie — odłożenie odwołania do centrali do dnia 15 maja 1927 r.

Dr. Kruszyński Janusz — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Bratislavie — odwołany do centrali, z dniem 15 czerwca 1927 r.

Sterczyński Stanisław — urzędnik na służbie prowizorycznej w X st. sł.— przydzielony do Poselstwa Rz. P. w Londynie z dniem 1 maja 1927 r., z jednoczesnem delegowaniem na okres 2-ch miesięcy (maj, czerwiec) do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu.

ZWOLNIENI:

Dr. Chojecki Artur — Referendarz w VII st. sł. — zwolniony z dniem 30 kwietnia 1927 r.

Hoinko Tadeusz — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Chicago — zwolniony z dniem 30 czerwca 1927 r.

62.

G.M.O.3640.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU MAJU 1927 ROKU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Libicki Konrad — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. (prowizorycznie), z dniem 1 maja 1927 r., z powierzeniem kierownictwa Wydziału Prasowego w Departamencie Polityczno-Ekonomicznym.

Nehama Albert — Konsulem Honorowym Rz. P. w Salonikach, z dniem 27 maja 1927 r.

Nilsson Hjalmar — Konsulem Honorowym Rz. P. w Göteborgu, z dniem 21 maja 1927 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Woroniecki Korybut Henryk — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu — odwołany do centrali, z dniem 30 czerwca 1927 r.

Kermenić Oswald — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — odłożenie odwołania do centrali do dnia 1 czerwca 1927 r.

Czaykowski Włodzimierz — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — odwołany do Centrali, z dniem 30 czerwca 1927 r.

Jazdowska Wanda — Sekretarka w IX st. sł. — przydział do Poselstwa Rz. P. w Brukseli, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

ZWOLNIENI:

Dr. Cieślewski Fryderyk — Wicekonsul w VII st. sł. — zwolniony z dniem 31 maja 1927 r. celem przejścia na służbę w Ministerstwie Sprawiedliwości.

63.

G.M.O.3641.

SPROSTOWANIE.

W Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3, w rubryce „mianowani“ (str. 47), zostało mylnie wydrukowane:

„Malczewski Leszek... Radcą Poselstwa w V st. sł.,“ powinno być: „...w VI st. sł.“

oraz na str. 48 wydrukowano: „Dygat Stanisław — Referendarzem w VIII st. sł.,“ powinno być: „...w VII st. sł.“

Warszawa, dn. 7/VI. 1927 r.

TREŚĆ:

Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15.